

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ δρ. 8.—
Ἑξαμηνίῳ » 4,50
Τριμηνίῳ » 2,50

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησίᾳ φρ. 10.—
Ἑξαμηνίῳ » 5,50
Τριμηνίῳ » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ Τῷ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστου λεπτ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαθράκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 21 Φεβρουαρίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 12

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς τῆς μάχης, ὁ Ραούλ κατέφυγε φυσικὰ πλησίον τοῦ Τορπέν, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ νὰ μείνῃ ἡσυχὸς ἢ νὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ τὸν πλοίαρχον, εἶχε τὴν ἀτυχὴν ἰδέαν ν' ἀναμχθῇ, διὰ νὰ χωρίσῃ ὁ ἴδιος τοὺς διαμαχόμενους.

Ἐρρίσθη λοιπὸν ἀφρόνως ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Τούρκων, φωνάζων:

— Σταθῆτε!... Τρελλοὶ ἀθῆναις!

Ἄλλ' αἱ εἰρηνικαὶ αὐταὶ διαθέσεις παρεξηγήθησαν, διότι ἓνας Ἰσπανός, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ φαρμακοποῖδς εἶχεν ἔλθῃ πρό τιμῶν ἡμερῶν εἰς κάποιαν προστριβὴν, ἐξ αἰτίας μιᾶς θέσεως, ἐστάθη αὐθιγῶς ἐμπρὸς τοῦ καὶ τοῦ εἶπε δυνατὰ:

— Πῶς; τοῦ λόγου σου δὲν θέλεις νὰ πολεμήσῃς; Βέβαια, εἶπαι Φραντζέζος καὶ φοβάσαι... Κάνεις σάν τοὺς παπᾶδες καὶ τῆς γυναῖκες; χωρίζεις τοὺς γενναίους πού πολέμου, ἐσύ ὁ μὲν φυλᾷς τὸ πετσί σου, δειλέ, ἄνδρε!

Ὁ Τορπέν ἐφηνίζετο εἰς τὸ Σανλί ὡς σπὸρ τσιμάν καὶ ὡς παλληκαρᾶς, πού δὲν ἤξευρε τί θὰ πῇ φόβος. Δι' αὐτὸ ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσπανοῦ τὸν ἔκαμε νὰ ὠχριάσῃ. Εὐθὺς, ἀδιτάκτως, ἔλαβε στάσιν πυρμάχου καὶ προχωρήσας πρὸς τὸν ὕβριστήν του, τῷ εἶπε:

— Εἰς τὰς διαταγὰς σου, παλληκάρι μου! Ἄν ἐσύ ἐπιμένῃς νὰ κτυπηθοῦμε, εἶμαι πρόθυμος νὰ σοῦ δείξω

πῶς κάνει ἓνας Γάλλος, γιὰ νὰ σπάσῃ τὰ πλευρὰ ἐνδὸς Ἰσπανοῦ.

Καὶ λέγων ταῦτα, κατέφευρε ἓνα γρόνθον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀντιπάλου του, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπερίμενε τόσῳ ταχεῖαν τὴν ἐπίθεσιν, διὰ νὰ φυλαχθῇ. Ἀφοῦ ὅμως ἔφαγε τὴν γρονθοκλήττην, ὁπισθώρρησε μὲ μεγάλην εὐκνησίαν δύο-τρία βήματα καὶ, δράξας ἀπὸ τὴν ζώνην του τὴν ἀναβάγια πού μεταχειρί-

ζονται ὅλοι οἱ Ἰσπανοί, τὴν ἐσφενδόνισε μακρόθεν μὲ δύναμιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του.

Τὸ μαχαῖρι εὔρε τὸν Τορπέν ἴσα-ἴσα εἰς τὸ δεξιὸ μάτι (*), ὅπου ἔμεινε καρφωμένον, καὶ ὁ δυστυχὴς Γάλλος ἔπεσεν ὡς κεραυνόπληκτος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ ὁποῖον κύμα αἵματος, ἐξεληθὲν ἀπὸ τὴν πληγὴν, ἔβαψε κόκκινον.

Ὁ Ραούλ, βλέπων τὸν φίλον του νὰ πίπτῃ, ὤρμησε. Γονατίσας πλησίον του, προσεπάθει εἰς μάτην νὰ σταματήσῃ τὸ ἀφθονὸν ἐκεῖνο αἷμα καὶ ἐζήτηε βοήθειαν, δειχῶν μὲ τὸν δάκτυλον τὸν Ἰσπανόν, ὁ ὁποῖος ἔφευγε, τρομαγμένος τώρα ἀπὸ τὸ ἐγκλημα πού εἶχε κάμῃ...

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, διασχίσαντα τὸ πλῆθος, παρουσιάσθησαν λευκὰ πανταλόνια. Ἦτο ὁ πλοίαρχος τῆς «Πάμπας» κ. Ζακέν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑποπλοιάρχου καὶ μερικῶν ναυτῶν.

Ἡ τάξις ἀποκατεστάθη ὡς διὰ μαγείας καὶ τὸ πλῆθος παρετάχθη περὶ τοῦ πληγωμένου, τὸν ὁποῖον ὁ Ραούλ εἰς μάτην προσεπάθει νὰ νάσωγονήσῃ.

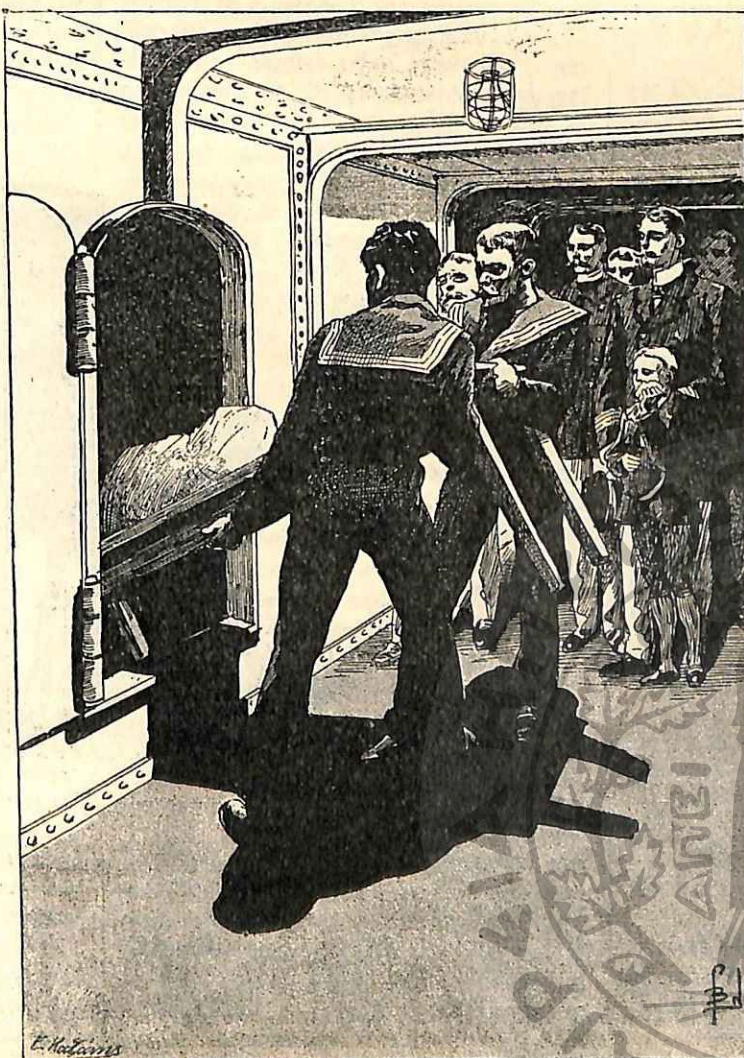
Ἡ φωνὴ τοῦ πλοιάρχου ἀντήχησεν ἰσχυρὰ καὶ ἐπιτακτικῇ:

— Μὴ κινήθῃ κανεὶς! ἐφώνησε. Ὁ πρῶτος πού θὰ κάμῃ ἓνα βῆμα, θὰ πάῃ στὰ σίδερα!

Σιωπηλὸν καὶ πειθήνιον τὸ πλῆθος ὑπήκουσε, καὶ ὁ πλοίαρχος διηυθύνθη πρὸς τὸν Τορπέν, διατάσσων νὰ φέρουν ἀμέσως τὸν ἱατρὸν.

Ὅταν εἶδε τὸ μαχαῖρι, πεσμένον παρὰ τὴν καθή-

(*) Ἡ εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 86.

«Εἶδαν ἔξαφνα τὸ τραπέζι νὰ κλίνη...»

